

МАКЕДОНИЈА ще излиза единъ пътъ
прѣзъ седмицѣтъ, съ Сжоботъ.
Цѣна придана за години 4 бѣтъ
междидѣтъ, а за шестъ мѣсѣца 2 и по-
ловина както въ Цариградъ тука тѣтъ и на
всѣкъждѣ по воля.

Единъ листъ има 2 гроша.

Листа не освободенъ отъ пощенскѣ платъ
и наръчанія за въспитане не сѣдуржес-
ки сѣ приданата не сѣ приематъ.

Всѣко поръчаніе и изискваніе, за все
що сѣ отнася до Македоніѣ, ще сѣ
отправля исклучително до редактора и из-
дателя П. Р. СЛАВЕЙКОВА.

МАКЕДОНИЈА

Листъ за политикѣ и книжевностъ.

— Г. Стефанъ К. Спалхадѣвъ въ Солунъ не името
на грѣхъ сѣ сѣтъ Сметосапа поддържа едно
мѣстѣ мѣсѣно теченіе отъ В. Македоніѣ за дѣвическо-
то училище въ Търново.

По въпросѣ за сѣдалището.

Въ единъ отъ послѣдните сѣ броеве
Право държѣ да ни погали зашто не
сѣмъ отговаряли на статіѣтъ отъ Г. Оджак-
кова, и казуваше че, нѣтъ правимъ това,
или зашто статіѣтъ не заслужаватъ отго-
воръ, или зашто не сѣмъ въ сѣстоаніе
да имъ отговоримъ. Нашіѣ сѣбратѣ не на-
лучилъ истинна-тъ причинѣ и осѣла да
му ѣмъ кажемъ: тѣ е колкото проста тол-
козъ и върна и нѣтъ сѣ псевднимъ да ѣмъ
искажемъ. Нѣтъ не отговорихъ на Г-нъ
Оджакъвъ по-първи статіѣ, зашто при
всѣко-то желаніе що имамъ и усилия
що направихъ не удържамъ ни ве-
дѣтъ да ги прочетѣтъ до край; не е
нужда мислимъ да расправяме зашто.
Отъзп които сѣ искали да ги четѣтъ или
сѣ могли да ги прочетѣтъ, разбираше то-
ва най-добре. За да не останемъ обаче
повинни прѣдъ сѣбратѣ сѣ и прѣдъ пу-
бликѣтъ въ това погавданіе, нѣтъ прило-
жихъ новы усилия и сполучихъ най
послѣ да прочетѣтъ послѣдните статіѣ
на нашіѣ прѣхвалени юристи, статіѣ
които сѣ назначени да оборятъ ѣвѣко
наши мѣтѣ и да докажатъ че сѣдали-
щето на бѣдущіѣтъ нашъ Ексархъ трѣ-
ба да бѣде не въ Цариградъ но въ
Търново. Сѣга като извършихъ по-мѣ-
чното т. е. да прочетѣтъ тѣтъ мѣчно-про-
читаемы статіѣ, нѣтъ ги направимъ и по-
лево т. е. да отговоримъ.

Отъ всѣкѣтъ не разбирамы дѣткан-
ци на Г-на Оджакъва за сѣдалището на
Ексарха, нѣтъ една можѣмъ да разбе-
ремъ, че сѣдържаніето на тѣтъ неговѣ
изявнатѣ сѣ върни на тѣтъ двѣ точки:
1) като полага за неоспорно начало че
всѣко правителство за да бѣде полезно
трѣба да е въ сѣрѣдоточіето на народа
когото ще управлява, Г. Оджакъвъ казва
че сѣрѣдоточіето на Българскіѣтъ народъ
не е въ Цариградъ но въ Търново, и
сѣрѣдоточіето сѣдалището на Българскіѣтъ
Ексархъ трѣба да бѣде въ Търново. 2),
като полага за неоспорно че цѣлѣта на
Българскѣтъ Ексархѣ е да принесе
най-големѣтъ възможѣтъ ползѣ на народа
тъ, нѣтъ тѣ е неострѣбна. Г. Оджакъвъ
сѣ силѣ да докаже че Ексархѣ-та нѣтъ
щѣла да принесе очакванѣ-тъ ползѣ ако
е не въ Цариградъ но въ Търново.

Нѣтъ мислимъ че ще можѣтъ да до-
кажемъ на Г. Оджакъва че мислитъ му
сѣ кривѣ и въ двѣтъ точки, сѣрѣтъ че
вѣто сѣрѣдоточіето на Бѣлг. народъ сѣ
помира въ Търново, нѣтъ нѣтъ Българ-
ската Ексархѣ ще ни принесе желанѣтъ
ползѣ ако бѣде въ Търново, а това
е достаточнѣ да катурне всѣкѣтъ аргу-
ментѣтъ на статіѣтъ му.

1) Г. Оджакъвъ прѣдполага че Бѣл-
гарскіѣтъ народъ сѣ намира исклучително
въ собствениѣтъ Българіѣ, въ странѣтъ
паричилъ днесъ Тула вилаети, а сѣ то-
ва показва че или не знае или въ за-
мѣбчаваніето сѣ въ юридическиѣтъ нау-
ки е сѣвѣтъ забравилъ Географіѣтъ на
Европейскѣ Турціѣ. Той остави на стра-
на не само Инпрѣ и Албаніѣ които сѣ
проштерени съ Българскіѣ селеніѣ, но о-
стави и Тракіѣ и Македоніѣ, страны въ
които живѣятъ не по-малко отъ кол-
кото въ Българіѣ Българи и които иматъ
еднакво право въ църковно-то ни упра-
вленіе... П. И. В. Султанѣтъ по-великоду-
шнѣтъ отъ патриотическиѣтъ Г. Оджакъва
сѣ неговѣ-тъ единомыслиници, даде въ
формѣтъ сѣ Българскѣтъ Ексархѣ не
на Тула вилаетскіѣтъ Българи, но на
цѣлѣтъ Българскіѣтъ народъ въ Европей-
скѣ Турціѣ. Сѣрѣдоточіето, центрѣтъ на
Европейскѣ Турціѣ, е Цариградъ, сѣдѣ-

дователно той е центрѣтъ на оузи наро-
дѣ който е най-распространѣтъ и най-
многочисленъ въ неѣ.

Като извадимъ Влашко, което е от-
пѣдъ Дунавѣ, като извадимъ и Сѣрбіѣ и
Чернѣ Горѣ, които сѣ имѣтъ независимы
правителства, кой е народѣтъ който е
най-многочисленъ въ Европейскѣ Тур-
ціѣ? Не о ли Българскіѣтъ народъ?
Прочее сѣрѣдоточіето на Българіѣ не е
нищо въ Търново, нищо въ Едрине, нищо
въ Солунъ нищо въ Охридъ, но е въ Ца-
риградъ. Отечество на Българіѣ не е
само Тула-Вилаети но е всѣка Евро-
пейска Турціѣ. Българскіѣтъ народъ не
е усѣдинѣтъ и сѣрѣдоточѣтъ въ единъ
провинціѣ; той е распрѣснѣтъ въ всѣкѣтъ
главны провинціѣ на Европейскѣ Тур-
ціѣ на който центрѣтъ и въ географич-
еско и въ политическо отношеніе е Ца-
риградъ. Осѣтъ това, Българскіѣтъ народъ,
и да що и да нече, въ политическо
отношеніе има центрѣ-тъ сѣ въ Цари-
градъ; неговѣтъ интересъ, прочее, при-
нуждава го да има въ Цариградъ а не
на друго мѣсто народно-то сѣ духовно
началство, за да бѣде то непрѣстанно и
най-лесно въ сношеніе съ всѣкѣтъ Бѣл-
гарскы провинціѣ и да ходатаѣствава
най-удобно прѣдъ политическѣтъ властъ
която ги управлява, и така само да при-
несѣ на народа ни ползѣтъ който очак-
ваемъ отъ него въ политическо отно-
шеніе.

Г. Оджакъвъ сѣ въображава че Бѣл-
гарскіѣтъ Ексархъ ще бѣде князь на
Българіѣ, и за това казира естество че
както сѣрѣбскіѣтъ князь е въ Бѣградъ,
Влашскіѣтъ въ Букурѣщъ а не въ Цари-
градъ, тѣтъ и Българскіѣтъ Ексархъ да
бѣде въ Търново отгавѣ да управлява
по-сигурно княжеството сѣ! Той забрав-
я че Българіѣ е единъ вилаетъ на Ос-
манскѣтъ Имперіѣ, управляемъ отъ Ру-
сенскіѣтъ валиѣ, и че черковно-то ни
управленіе, което Султанѣтъ благоволи
да ни подари, не може да бѣде полезно
за насъ въ политическо отношеніе осѣтъ
ако е въ столицѣ-тъ, въ сношеніе съ
министрѣ-тъ, съ Визирѣ, сѣ оузи които
сѣ всемогущи и отъ които всѣко зави-
ви. Ако Г. Оджакъвъ познавашѣ малко
нѣщо положеніето на Българскіѣтъ на-
родъ въ Турскѣ-тъ държавѣ, ако позна-
вашѣ юридическиѣтъ организациѣтъ на тѣтъ
държавѣ, ако познавашѣ дѣйствителнѣ-тъ
силѣ на черковно-то ни управленіе, тоѣ
не би никѣга сѣвѣтувалъ народа сѣ да
отидѣ да закопае Българскѣтъ Ексархѣ
въ единъ провинціалѣтъ градъ който нѣма
никакво прѣтимуство, нѣтъ онова което
той иска да му припише.

Но, казва Г. Оджакъвъ, Цариградъ
не бѣлъ Българскіѣтъ градъ; ексархѣта ни
щѣла да сѣ намира въ него на чуждо
мѣсто дѣто непріятелѣтъ ни могли лесно
да ни ѣмъ отнемаѣтъ като народѣтъ не
бѣлъ близу да ѣмъ защищава, което въ
Търново не могло да сѣ случи; Цари-
градъ бѣлъ добъръ за грѣцкѣтъ народъ
който можѣлъ да сѣ стѣпа бързо съ ко-
рабѣтъ сѣ и да защити столицѣтъ сѣ
или метрополитѣтъ сѣ, когато Българіѣ
сѣ тежкѣтъ сѣ кола не ще пристѣпѣтъ
тѣтъ скоро на помощъ на метрополитѣтъ
сѣ! Трѣба да има человекѣтъ такѣвъ юри-
дически просѣтътъ уѣтъ като на Г. Оджакъва
за да може да мѣ-ли че Бѣлгаріѣ
нѣтъ нѣтъ да защитаватъ столицѣтъ, и
да забравѣ че ексархѣта ни както ни
сѣ е дава сѣ единъ заповѣдъ отъ Султанѣ
на сѣмѣтъ тѣтъ може и да ни сѣ отнеме
сѣ другѣтъ единъ неговѣтъ заповѣдъ.

Колкото за това, че Цариградъ не
бѣлъ Българскіѣтъ градъ, нѣтъ не кажемъ
че ако и да не е българскіѣ, тоѣ е пакъ
градѣтъ въ който сѣ намираѣтъ най-много
Българи, и то най-сѣбурѣнѣтъ, найразноо-

бразнѣтъ, и най просѣтътъ отколкото въ
никой другъ градъ на държавѣтъ. Около-
стѣтъ на Цариградъ до самѣтъ му стѣтъ
сѣ населени отъ Българи, а числото на
Българіѣ които сѣ сѣ засѣлавали въ
градѣтъ и сѣ сѣ погрѣчавали е огромно.
Еще отъ вѣрѣмото на византиѣскѣтъ им-
ператорѣ, Българіѣ сѣ дождавали въ
Цариградъ и сѣ сѣ стопявали въ грѣцѣ-
нѣтъ, зашто не сѣ имѣли особѣнно ду-
ховно началство. Единъ естѣственъ за-
конъ е че централнѣтъ градове черпятъ
непрѣстанно и хранѣтъ сѣ и хората сѣ
отъ провинціѣтъ на които тѣ служатъ за
сѣрѣдоточіе; и Българіѣ сѣ дождавали и
отъ запалятиѣтъ вѣрѣмена сѣ останували
въ Цариградъ, сѣвѣтъ това до прѣди
нѣколко години немашѣ въ него ни ед-
на българска фамиліѣ позната; а откажѣ
сѣ отвори българска черква и започнахъ
мы борѣтъ прогнѣтъ грѣцѣтъ, открѣхъ сѣ
вече въ столицѣтъ хиляды Българи. Днесъ
осѣтъ 30-40 хил. Българи които по-
стоянно живѣятъ въ Цариградъ всѣкъ
годишѣ дохождѣтъ и отхождѣтъ за рабо-
тѣтъ сѣ около 100,000 Българи, и остан-
ватъ и сѣ задоняватъ по 100 и по 200
души. Завчера прѣзъ донѣтъ на Великденъ
като бѣхъ на българскѣтъ черкѣ и
като гледахъ да сѣ стѣча, и по сухо
и по море въ разстояніе на три часа, ед-
но безбройно множество Българи, които
попѣлнихъ и черкѣтъ и дворовѣ-тъ и
пѣтицѣта ни фенѣтъ; като гледахъ ра-
злитѣ обѣлка на дунавскіѣтъ Българіѣ,
на Тракіѣскіѣтъ Българіѣ, на Македон-
скіѣтъ Българіѣ, на Епирскіѣтъ българіѣ
и подъ тѣтъ разны обѣлка синовете на
една и пѣтътъ майкѣ да възносятъ, въ
този торжѣственъ день, Богу молѣтъ на
матеріѣтъ сѣ ѣзыкѣ, да сѣ хващѣтъ за ра-
дѣ въ честіѣниѣ на празникѣ и да
чувствуватъ сѣ гордостъ че сѣ всѣкѣ
братѣ и членове на единъ и истѣтъ
народъ; като гледахъ между този без-
численъ народъ българскіѣтъ ученици отъ
царскіѣтъ и частны чужды училища на
града, въ разны хубавы униформы, раз-
мѣсени съ бащѣтъ сѣ и братѣта сѣ;
като гледахъ тамъ българи царскы чи-
новници, докторы, учѣны, богаты търго-
вци, млади патриоты, отбрани духовны ли-
ца, сѣ единъ рѣчъ като гледахъ едно
безбройно множество Българи отъ всѣкѣ
българскы страны, отъ всѣкѣ сѣ-
словіѣ, сѣ всѣко що имамъ олично бы-
ло въ младѣтъ былѣ въ по-старѣтъ ни
хора, очѣ-тъ ни сѣ навѣрѣхъ сѣ сѣзѣ
отъ умилѣніе, и неволно ни дойде на
умѣтъ глупавѣтъ статіѣ на Г. Оджакъва,
въ който сѣдѣлъ да казва че нѣмало
въ Цариградъ българи. Гдѣ неговѣ ми-
лость ще намери толкѣтъ Българи, отъ
полече разны Българскы страны, по-сѣ-
будѣни и които да сѣ дѣйствували по-
пече за народѣтътъ ни отъ колкото въ
Цариградъ? Г. Оджакъвъ сѣ види да е
забравѣлъ че въ Цариградъ, въ този спо-
редъ него не Българскіѣтъ градъ, сѣ за-
почѣтъ, ради и възрасти въпросѣтъ, който
ни дава днесъ и Ексархѣ и Ексархѣ,
че тука въ Цариградъ сѣ несѣврѣни най-
напрѣдъ името на грѣцкѣтъ Патриархѣ,
че тука, дѣто казватъ че нѣма Българи
сѣ о най-много дѣйствувало по въпросѣ-
тъ и тука най-журѣ сѣ о защищаваѣтъ
той асякога. Г. Оджакъвъ по помѣтъ или
не знае, но нѣтъ знаеѣтъ и помѣтътъ най-
добре сѣбѣтъта при заточаваніето на
владѣтътъ както и посѣтъниѣтъ при за-
пращаніето нѣтъ отъ заточѣніе и, като по
блѣски на работѣтъ въ течѣніето на въ-
просѣтъ, неможѣтъ да сѣ изопачимъ ду-
шѣтъ за да заблѣшимъ отливчаніето на
Цариградскѣтъ Българи въ тѣтъ народно
дѣло и да бѣдемъ толкѣтъ тѣспоглѣвы
патриоты, щѣто да отгавѣмъ прѣтимуство
на който и да е другъ епархѣ, и

Подписка-та на спомоществованіѣ-та
става въ Цариградъ, въ Лѣкарницѣта на въ-
спитанѣ, отъжурѣ Одуѣ Капіѣ въ бѣжѣ-
дѣтъ № 68, а по вѣтъ при отредѣнѣ-
тъ настоятели, които отговарѣтъ за ѣд-
носпѣтъ-та.

Статіѣ и писма за общеполѣзны рабо-
ты амѣстватъ сѣ безъ платѣ, стѣга са-
мо да сѣ снабдени съ стрѣны подписѣ. За
частны извѣстіѣ плаща сѣ по гр. 2 за реда

На настоятелнѣтъ сѣ устѣлава по пет
на сто отъ цѣнѣтъ на спомоществованіѣта
като сѣбѣрѣтъ отъ тѣ спомоществованіѣ на
горѣ и ги издѣлаватъ.

още по малко на мѣлѣтъ сѣ некаждѣтъ
родинѣ Търново, дѣто до вчера еще
можѣмъ да извадимъ отъ помежду сѣ
грѣкѣтъ владѣтъ, и дѣто знаеѣтъ какѣво сѣ
потѣгли народѣтъ отъ глусѣтъ рѣлѣ
който прѣди десѣтинѣтъ години играѣтъ съ
Търновскіѣтъ грѣкѣ владѣтъ онѣтъ често-
любци, които сѣ прѣдставѣтъ днесъ стра-
даѣтъ за народното дѣло и кѣспѣлъ
искаѣтъ за награда на заслугѣтъ сѣ са-
нѣтъ на Ексархѣ. Въ тѣтъ отношеніе про-
чѣе тезата на Г. Оджакъва че Търново
е центрѣтъ и интелегенціѣта на бѣлгар-
скіѣтъ народъ не е нѣтъкъва юридически
дисперсѣтъ, но просто царѣораніе на е-
динъ безумѣтъ блѣж.

2) Като полага за начало че цѣлѣтъ
на Българскѣтъ Ексархѣ е да принесе
ползѣ, въ което и нѣтъ сѣмъ сѣгласни, Г.
Оджакъвъ поддържа че за да принесе
ползѣ, тѣ трѣба да бѣде не въ Цари-
градъ, но въ Търново. Въ тѣтъ точкѣ
мѣтѣниѣта на Г. Оджакъва е еще по-кри-
во отъ колкото въ прѣтътъ. И наистѣтъ,
Българскіѣтъ народъ като сѣ намираше раз-
зѣженъ въ по-големѣтъ частъ на Евро-
пейскѣ Турціѣ, безъ никѣе какѣво годѣ
народно началство което да го прѣдста-
вѣла прѣдъ В. Портѣ и което да иска-
зва нуждѣтъ му, устѣлаше сѣ въ всякой
случай и на всѣкъ частъ много уни-
женъ и много обидѣтъ да сѣ прѣдставѣ-
ва отъ Грѣцкѣтъ Патриархѣ и желѣше
пламенѣ да добѣе едно собѣтѣнно, на-
родно посѣтъническо началство. Съ голѣ-
мы усилия и жертвы тоѣ сполучи най-
послѣ да добѣе такѣвъ едно народно на-
чалство което да познава нуждѣтъ тѣтъ му,
да го прѣдставѣла дѣйствително прѣдъ
В. Портѣ, и да защитѣва общѣ-тъ му
интересы; но еѣо че сѣ явяватъ ѣвѣко
между които и Г. Оджакъвъ да убѣждаватъ
народа сѣ въ в. Право да прѣнесе това
сѣ духовно началство въ единъ Епар-
хѣ, въ градѣ-тъ на единъ кѣйѣкаминѣтъ,
и отъ тамъ да узнава ежедневнѣтъ ну-
жды на Българскіѣтъ общины, и отъ тамъ
да сѣ отнася до В. Портѣ, да ходатаѣ-
ствува въ тѣхнѣ ползѣ и да имъ отго-
варѣ незабѣвно! Не е ли ѣвно че сѣвѣ-
тътъ на тѣтъ разумны сѣвѣтъници искаѣтъ
да лишѣтъ Българіѣ отъ всѣкѣ-тъ до-
бры сѣдѣствѣ, които тѣ очакватъ отъ ду-
ховното сѣ началство въ гражданско о-
тношеніе и бѣзъ които Ексархѣта значи
тѣвѣтъ малко нѣщо? Попытѣте и най-
простѣтъ Българіѣ дѣ по-добре черко-
вната ни властъ ще може да ни защи-
щава, ако е въ столицѣтъ при правител-
ството ни, или ако е въ единъ провинціалѣтъ
градъ при единъ кѣйѣкаминѣтъ, и тоѣ ще
ли отговори безъ друго: въ столицѣтъ.
Сѣга вече разбирѣте по-натѣтъ зашто
сѣ толкѣтъ хитри тѣтъ сѣвѣтъници които
ли сѣвѣтуватъ противното.

Всѣко що доводи за доказателство
Г. Оджакъвъ че е вѣрѣдѣтелно да бѣде
Ексархѣта ни въ Цариградъ, зашто то-
зи градъ бѣлъ тѣрѣговскіѣтъ спекулативѣтъ,
сѣдалище на Правителството ни, на ми-
нистрѣтъ, на Европѣскы-тъ послѣдѣнѣтъ,
на интелегенціѣ-тъ въ вѣстокѣ, всѣко
това сѣ доказателство противъ него; за-
што-то всѣко това е коѣ-то може най-
много да спомогни за нашѣто утѣшеніе
и уѣствѣнно разпѣтіе. Гдѣ сѣ образувѣтъ
способнѣ-тъ хора на единъ народъ ако
не въ столицѣтъ му?

Безуміето и противурѣчіето на Г. Оджакъва
парува сѣтъ единѣтъ край на ста-
тѣтъ му до другѣтъ: започнува еще отъ
пословицѣ-тъ кой-то отѣтъ на чѣло на
статіѣтъ му «Царѣ дълѣтъ, Богѣтъ високо». Тоѣ
приспѣсѣлѣва тѣтъ пословицѣ на цен-
трализѣванѣтъ правителства, и иска да
каже сѣ неѣкъ че, колкото едно правител-
ство е по-централизѣвано толкѣтъ въ по-
го царѣтъ е по-далѣкъ за поддѣнѣтъ

[illegible]

